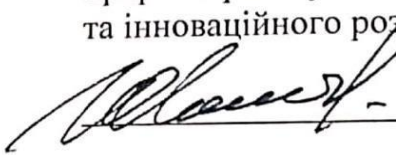

Львівська національна музична академія імені М.В. Лисенка
Кафедра теорії музики

”ПОГОДЖУЮ”

Гарант освітньо-наукової програми,
проректор з науково-педагогічної діяльності
та інноваційного розвитку, професор

 - Ю. СОКОЛОВСЬКИЙ

25 червня 2021 року

”ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з науково-педагогічної
та навчальної роботи, професор

М. КУШНІР

25 червня 2021 року

”ПОГОДЖУЮ”

Декан факультету музикознавства,
композиції, вокалу та диригування, доцент

 Я. ОЛЕКСІВ

25 червня 2021 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Структура і методологія теорії музикознавства»**

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	02 Культура і мистецтво
Спеціальність	025 Музичне мистецтво
Освітньо-наукова програма	Музичне мистецтво
Профілізація	Музикознавство, етномузикознавство
Статус	Обов'язкова компонента циклу дисциплін фахової підготовки (ОКЗ.10.7)
Загальний обсяг	3 кредити ЄКТС (90 годин)
Форма підсумкового контролю	Залік (3)
Термін викладання	3 семестр
Факультет	Музикознавства, композиції, вокалу та диригування
Форма навчання	Денна, заочна

Робоча програма навчальної дисципліни «Спеціальний клас» з галузі знань 02 Культура і мистецтво зі спеціальності 025 Музичне мистецтво оновлена відповідно до освітньо-наукової програми «Музичне мистецтво» другого (магістерського) рівня вищої освіти, затвердженої Вченою Радою ЛНМА імені М. В. Лисенка «26» травня 2021 року (Протокол № 1)

Розробник:

ЗІНКІВ Ірина Ярославівна – професор кафедри теорії музики, доктор мистецтвознавства, професор

Робоча програма навчальної дисципліни «Структура та методологія теорії музикознавства» затверджена на засіданні кафедри теорії музики

«22» червня 2021 р., протокол № 5

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою курсу «Структура і методологія теоретичного музикознавства» є вивчення та засвоєння структури сучасного теоретичного музикознавства в його найрізноманітніших ділянках, включаючи такі, що народжуються на пограниччі теоретичного музикознавства та суміжних наук (наприклад, музичної археології, музичної психології, музичної акустики, музичної соціології та ін.). Крім ситстематики усталених і характеристики нових галузей теоретичного музикознавства метою курсу є ознайомлення магістрів з категоріями теоретичного музикознавства в їх історичній динаміці, від моменту зародження, формування – до нового семантичного наповнення, яке вони отримують у сучасній музично-теоретичній науці.

Завдання: Завданням курсу є ознайомлення зі структурою класичного і сучасного теоретичного музикознавства (XIX – початку XXI ст) з метою засвоєння його інфраструктури, методів та ознайомлення з основними методологічними категоріями. Усебічне засвоєння магістрами різних напрямків підготовки проблематики курсу має завданням розширення їх загальнонаукового виднокола, оволодіння усталеними класичними та новими, почерпнутими з інших галузей сучасного знання, методиками аналізу музичних творів різних епох, художніх стилів і напрямків.

Курс покликаний не лише створити міцну теоретичну базу для дослідження різноманітних явищ музичної культури від найдавніших часів до сьогодення, а й розширити та багатити музично-теоретичне загально-мистецьке видноколо магістрів, вплинути на формування їх світоглядних позицій, досягнути загальну картину світу через категорії їхньої майбутньої професійної (в т.ч. й музично-теоретичної) діяльності, стимулювати розвиток інтелектуальних та мистецьких, здібностей, навичок аналітичного мислення, сприйняття та цілісного аналізу музичного тексту, оволодіти категоріальним апаратом предмету для майбутнього наукового (зокрема магістерського) дослідження.

У доступній теоретичній літературі акцентовано увагу на історичному ракурсі вивчення проблематики курсу. Питання обізнаності магістрів з категоріями теоретичного музикознавства обмежується зазвичай аналітичними навичками, здобутими під час проходження лекційно-практичних курсів «Гармонія», «Поліфонія», «Аналіз музичних творів», «Музично-теоретичні системи», «Музична естетика», «Музична психологія», «Музична соціологія» та ін. У даному курсі категорії теоретичного музикознавства розглядаються на цілком іншому рівні, ніяким чином не дублюючи той матеріал, що є вже відомим із вивчення попередніх предметів. Кожен окремий музичний твір, як одна з центральних категорій музикознавства, розглядається значно ширше, з урахуванням історичного контексту розвитку науки й мистецтва – філософії, науки та культури тієї доби, у яку він виник.

Досвід викладання цього курсу показав, що деякі магістри (особливо виконавських спеціальностей) не володіють достатніми навичками сприйняття проблемних лекцій і глибокого аналітичного осмислення виконуваних творів. Основним принципом подачі матеріалу запропонованого курсу є лекція, збагачена музично-візуальним рядом (DVD), CD- та магнітофонними записами, прослуховуванням та аналізом тексту окремого музичного твору абоїх групи, що допомагає глибшому засвоєнню матеріалу, наближенню його до завдань, які здобувач повинен розв'язати у своєму майбутньому магістерському дослідженні.

Необхідною умовою при викладанні курсу є постійне впровадження до нього нової наукової та методично-навчальної літератури, а також зразків художніх творів різних епох (в т.ч. щойно або нещодавно створених), що сприятиме щорічному поповненню курсу новим художнім матеріалом.

2. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЯКИМИ ПОВИНЕН ОВОЛОДІТИ ЗДОБУВАЧ

2.1 Загальні компетентності	
ЗК 2	Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
ЗК 3	Здатність використовувати інформаційні та комунікативні технології.
ЗК 4	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК 5	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК 6	Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
ЗК 7	Здатність до міжособистісної взаємодії.
ЗК 9	Здатність працювати автономно
2.2 Спеціальні (фахові) компетентності	
СК 2	Усвідомлення процесів розвитку музичного мистецтва в історичному контексті у поєднанні з естетичними ідеями конкретного історичного періоду.
СК 3	Здатність розробляти і реалізовувати творчі проекти по створенню / інтерпретації / аранжуванню та перекладу музики /.
СК 4	Здатність інтерпретувати художні образи у музикознавчій / виконавській / диригентській / композиторській / педагогічній діяльності.
СК 5	Здатність збирати та аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її для теоретичної, виконавської, педагогічної інтерпретації.
СК 6	Здатність викладати спеціальні дисципліни в закладах освіти з урахуванням цілей навчання, вікових та індивідуальних особливостей здобувачів освіти.
СК 7	Здатність аналізувати виконання музичних творів або оперних спектаклів, здійснювати порівняльний аналіз різних виконавських інтерпретацій, у тому числі з використанням можливостей радіо, телебачення, Інтернету.
СК 8	Здатність здійснювати науково-педагогічну діяльність в закладах вищої освіти.
2.3. Програмні результати навчання	
РН 3	Визначати стильові і жанрові ознаки музичного твору та самостійно знаходити переконливі шляхи втілення музичного образу у виконавстві.

PH 4	Професійно здійснювати аналіз музично-естетичних стилів та напрямків.
PH 5	Вибудовувати концепцію та драматургію музичного твору у виконавській діяльності, створювати його індивідуальну художню інтерпретацію.
PH 6	Володіти музично-аналітичними навичками жанрово-стильової та образно-емоційної атрибуції музичного твору при створенні виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.
PH 7	Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.
PH 8	Здійснювати викладання гри на інструменті / вокалу /диригування / музикознавчих дисциплін / композиції з урахуванням потреб здобувача освіти, цілей навчання, вікових та індивідуальних особливостей здобувача.
PH 9	Планувати і здійснювати дослідження у сфері культури та мистецтва; відшуковувати, обробляти та аналізувати необхідну інформацію; аргументувати висновки, презентувати і обговорювати результати досліджень.
PH 10	Володіти сучасними методами та засобами наукових досліджень у сфері музичного мистецтва, у тому числі, методами роботи з інформацією, методами аналізу даних.

4. РОЗПОДІЛ ДИСЦИПЛІНИ ЗА СЕМЕСТРАМИ, ГОДИНАМИ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

№	НАЗВА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	Розподіл за семестрами			Кількість кредитів ECTS	Кількість годин					Розподіл аудиторних годин на тиждень за семестрами (денна) та загальна кількість годин в семестрі (заочна)				
		Екзамени	Заліки	Атестаційні екзамени		Загальний обсяг	Аудиторних			Самостійна робота	Семестри				
							Всього	у тому числі:			1	2	3	4	
								лекції	Індивідуальні		практичні	Кількість тижнів в семестрі			
		15/4	15/2	15/4		15/2									
OK3. 10.7	Структура і методологія теорії музикознавства		3		3	90	30/6	30/6			60/84			2/6	

Розподіл годин та кредитів по курсах та семестрах

КУРС	СЕМЕСТРИ	Кількість кредитів ECTS	Загальний обсяг	Кількість годин					Самостійна робота
				Всього	Аудиторних			Самостійна робота	
					у тому числі:	лекційні	індивідуальні		
II		3	90	30/6	30/6			60/84	
	3	3	90	30/6	30/6			60/84	
Всього		3	90	30/6	30/6			60/84	

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

		Кількість годин	
		Аудиторні (денна/заочна)	Самостійна робота(заочна)
1	Вступ до курсу. Філософський рівень методології: поняття–термін–категорія	3/1	2
2	Загальнонаукові методи, їх застосування у музикознавстві	3	3
3	Структурний, системний, комплексний і фреймовий методи	3/1	2
4	Структура теоретичного музикознавства	3	3
5	Музичний текст та методологія його аналізу. Рівні аналізу	3/1	2
6	Категорія музичного часу	3	3
7	Категорія музичного простору	3/1	2
8	Категорія симетрії в музиці	3	3
9	Категорії організації	3/1	2
10	Категорії звуковисотності: лад, модальність, тональність, додекафонія, серійність, серіалізм, сонорика	3/1	2
Всього		30	24

**Самостійна робота
(денна, заочна)**

1	Категорія моделі	10
2	Категорії стилю і жанру	10
3	Категорії музичної акустики	10
	Поточний контроль	5
4	Слухове поле: коди, типологія, тяжіння, вертикаль, горизонталь, глибина, метрика	10
5	Категорії музичної психології	5
6	Категорії музичної соціології	5
	Підсумковий контроль	5
Всього		60

6. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Сумарна шкала оцінювання здобувача з навчальної дисципліни

СУМА БАЛІВ ЗА ВСІ ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	ОЦІНКА ECTS	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ
90-100	A	відмінно
82-89	B	добре
74-81	C	
64-73	D	
60-63	E	задовільно
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Шкала оцінювання здобувача з семестрового екзамену та поточного контролю

БАЛИ ЗА ВСІ ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	ОЦІНКА ECTS	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ
45-50	A	відмінно
41-44	B	добре
37-40	C	
32-36	D	
30-31	E	задовільно
18-29	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-17	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

A / «відмінно» (90 – 100) / (45-50)

Магістрант повинен вільно орієнтуватися у структурі та базових категоріях теоретичного музикознавства, знати літературу предмету володіти необхідним термінологічним апаратом, вміти застосувати теоретичні знання і термінологію до характеристики окремого музичного явища, конкретного твору, проілюструвати теоретичні постулати посиланням на твір (або групу творів певного жанру), вміти порівняти художні твори чи окремі явища стосовно характеристики їх музичної поетики, композиції, форми в контексті розвитку того чи іншого явища музичної культури. Магістрант повинен вміти:

застосувати здобуті знання при написанні реферату чи дисертаційної роботи, дати вірну характеристику теоретичній проблемі, поставленій у його рефераті (зчаста – на матеріалі тематики майбутнього дисертаційного дослідження), вільно орієнтуватися в питаннях методологічної характеристики, яка зумовлює вибір методів та методики (або декількох методик) дослідження обраної тематики (чи окремого твору, явища). При характеристиці музичного твору – як центральної категорії теоретичного музикознавства, – магістрант повинен вміти правильно охарактеризувати його поетику, композицію, структуру, пов'язаність зі стилем (чи напрямком) конкретної епохи, національної школи, стилем автора твору.

/ В / «дуже добре» (82 – 89) / (41-44)

Магістрант орієнтується в теоретичному матеріалі, володіє необхідним термінологічним апаратом при аналізі музичних творів чи явищ, однак інколи може допускати несуттєві помилки, недостатньо орієнтуватися в характеристиці музичних явищ чи окремих творів, визначенні типового й особливого при їх методологічній оцінці (при правильно обраній методиці аналізу музичного явища чи конкретного твору).

/ С / „добре” (74 – 81) / (37-40)

Магістрант слабо орієнтується в теорії методології музикознавства, плутає категоріальний апарат, термінологію, не вміє її застосувати. Він погано орієнтується у методах і категоріях музикознавства, не може відрізнити типових прикмет того чи іншого музично-теоретичного явища, розраховує на допомогу викладача, розпливчасто формулює думки. Здійснюючи письмовий аналіз, він робить низку грубих помилок, викладає суть досліджуваної проблематики нечітко, хаотично, опускаючи ряд логічних ланок.

/ D / „задовільно” (64 – 73) / (32-36)

Магістрант не орієнтується в методологічних засадах теоретичного музикознавства, не має необхідного обсягу знань стосовно його основних категорій та термінологічної бази. Незорієнтованість студента у специфіці того чи іншого явища музичної культури і, як наслідок, того чи іншого окремого музичного явища чи проблеми, відсутність знань музичного змісту аналізованого матеріалу часто призводить до підміни конкретних знань низкою загальних фраз, що не розкривають суті досліджуваної проблематики. Магістрант не розуміє вимог викладача і написаний ним підсумковий реферат з даного курсу не може бути оцінений задовільною оцінкою. Зазвичай, магістрант із таким рівнем знань не може завершити пропонований курс успішно.

/ E / „достатньо”, (60 – 63) / (30-31)

Низький ступінь володіння теоретичним та практичним матеріалом.

Магістрант в основному не володіє теоретичними знаннями навчальної теми або дисципліни, мало орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі та непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають у студента невпевненість або відсутність стабільних знань;

відповідаючи на запитання практичного характеру, у більшості випадків виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю. Демонстрування слабого рівня засвоєння практичних навичок. Підготовка магістерського дослідження і його захист на низькому рівні. Відсутність зацікавлення до навчання. Низька працездатність.

/ FX/ „незадовільно” (35 – 59) / (18-29)

Дуже низький ступінь володіння теоретичним та практичним матеріалом.

Магістрантне опанував навчальний матеріал теми (дисципліни), не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутні наукове мислення, практичні навички не сформовані. Підготовка магістерського дослідження і його захист не відповідають вимогам до магістерської роботи, наявність плагіату. Відсутність на захисті. Необдуманість студентом вибору професії, відсутність зацікавлення до навчання. Низька працездатність.

/ F/ „незадовільно”, (0 – 34) / (0-17)

Відсутність знань теоретичного та практичного матеріалу.

Відсутність практичних навичок, вияв повної безпорадності при опрацюванні та викладанні матеріалу, відсутність зацікавлення до навчання. Необдуманість студентом вибору професії. Низька працездатність. Відсутність магістерського дослідження. Відсутність на захисті.

7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

1. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності.
2. Методи стимулювання та мотивації навчально-пізнавальної діяльності.
3. Методи контролю (самоконтролю, взаємоконтролю), корекції (самокорекції, взаємокорекції) за ефективністю навчально-пізнавальної діяльності.
4. Бінарні, інтегровані (універсальні) методи*.

* Жодна із запропонованих класифікацій не позбавлена недоліків. На практиці викладач з дисципліни «Структура і методологія теоретичного музикознавства» інтегрує методи різних структур, утворюючи універсальні методи навчання, які забезпечують оптимальні шляхи досягнення навчальної та творчої мети.

8. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

1. Попередній контроль спрямований на виявлення знань, умінь і навичок студентів з творів, які будуть вивчатися.
2. Поточний контроль здійснюється під час практичних занять з метою перевірки засвоєння попереднього матеріалу і виявлення проблем опанування тими чи іншими навичками.
3. Тематичний контроль здійснюється періодично, після вивчення нової теми чи нового розділу і має на меті перевірку та систематизацію знань і умінь студентів.
4. Підсумковий контроль проводиться в кінці семестру, а також після закінчення курсу на іспиті.

9. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Базові

1. Арістотель. Поетика / переклад Б. Тена. Київ, 1967. [е-книга «Українське читиво»].
2. Горюхіна Н. Методика аналізу національного стилю // Нариси з питань музичного стилю і форми. Київ: Музична Україна, 1985. С. 81–100.
3. Зінків І. Модальність як категорія теоретичного музикознавства // Науковий НМАУ ім. П.І.Чайковського. Естетика і практика мистецької освіти: зб. ст. Київ, 2008. Вип.74. С. 245–253.
4. Зінків І. Органологія // Українська музична енциклопедія. Київ : ІМФЕ, 2016. – Т. 4. Н–О.
5. Коновалова І. Термінологічні інтенції сучасної музикології // Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку. Матеріали Міжнародної наукової конференції 17-18.11.22. Харків: ХДАК, 2022. С. 306– 307.
6. Костюк А. Г. Музичне сприйняття як предмет комплексного дослідження : зб. ст. Київ : Музична Україна, 1986. 128 с.
7. Коханик І. Музичний твір: взаємодія стабільного і мобільного в аспекті стилю // Музичний твір : проблема розуміння : зб. ст / Науковий вісник НМАУ ім. П. Чайковського. – Київ : НМАУ, 2002. Вип. 20. С. 44–51.
8. Лисенко М. В. Характеристика музичних особливостей українських дум і пісень у виконанні кобзаря Вересая. Київ: Музична Україна, 1978. 95
9. Лобаченко Т.М. Аналіз музичного твору як засіб розкриття художнього образу // Мистецька освіта в культурному просторі України ХХІ століття. С. 56-58.
10. Луканюк Б. Музичний часокількісний ритм. Львів, 2017. 303 с.
11. Москаленко В. Музичний твір як текст // Текст музичного твору: практика і теорія. Київське музикознавство. Київ, 2001. Вип. 7. С. 3–9.

12. Муха А.І. Процес композиторської творчості (проблеми і шляхи дослідження). Київ: Музична Україна, 1979.
13. Переверзева О.В. Аналіз музичної форми хорового твору: методичні рекомендації для студентів спеціальності «Музичне мистецтво». Мелітополь : Мелітопольський ДПУ ім. Б. Хмельницького, 2019. 44 с.
14. Пясковський І. Фреймові моделі поліфонічних стилів // Музичний стиль : теорія, історія, сучасність // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. Київ : НМАУ, 2004. Вип. 38. С. 9–15.
15. Самойленко О. Теорія музикознавчої інтерпретації як напрям сучасної герменевтики // Науковий вісник НМАУ. Вип. 95. Проблеми музичної інтерпретації. Київ, 2011. С. 3–11.
16. Шип С. «Музичний твір» як видова категорія і структурні властивості музичного тексту // Музичний твір : проблема розуміння : зб. ст. // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. Київ: НМАУ, 2002. Вип. 20. С. 13–22.
17. Харнонкурт Н. Музика як мова звуків. Суми: Собор, 2002. 184 с.

Додаткові

1. Гаджибеков У. Основи азербайджанської народної музики. Баку: Вид-во АН Азербайджанської РСР, 1946. 113 с.
2. Гошовский В. Коло витоків народної музики слов'ян: монографія. Київ: Муз. Україна, 1971. 303 с.
3. Грица С. Українські думи – народнопісенний епос // Українські народні думи. Київ : НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2007. С. 9–80.
4. Друскін Я. Про риторичні прийоми в музиці Й.С. Баха. Київ: Музична Україна, 1972. 109 с.
5. Зінків І. Бандура як історичний феномен: монографія. Київ: Видавництво ІМФЕ, 2013. 448 с., іл..
6. Зінків І. Українські середньовічні ліроподібні гусла в контексті європейського середньовічного інструментарію // Українське музикознавство. Київ : МКіТ України, НМАУ ім. П. Чайковського, Центр муз. україністики, 2006. Вип. 35. С. 350–363.
7. Зінків І. Архетип коломийки в українській музичній культурі // Трансформаційні процеси в мистецькій освіті та культурі України ХХІ століття. Одеса; Київ; Варшава: ДАКККіМ, 2017 р. С. 3-8.
8. Зінків І. Хордофони-гібриди: між Сходом і Заходом // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку: науковий збірник. Серія «Мистецтвознавство». Рівне: Вид-во РДГУ, 2017. Вип. 24. С. 4–10.

9. Зінків І. До проблеми розвитку органології в Україні // «Музикознавчий універсум». Наукові збірки Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка. Львів, 2017. Вип. 41. С. 46–59.
10. Зінків І. Модальність як тип організації музичного матеріалу. 6 с. Львів, ЛНМА, 2018. *PDF*.
11. Зінків І. Археологічний музичний інструментарій з території Галицько-Волинської держави: формулювання проблеми // Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку. Матеріали Міжнар. наукової конференції 17-18.11.22. Харків: ХДАК, 2022. С. 299–300.
12. Іваницький А. І. Історичний синтаксис фольклору. Проблеми походження, хронологізації та декодування народної музики. Вінниця : Нова книга, 2009. 404 с., нот., іл.
13. Кароматов Ф. М. Узбецька інструментальна музика (спадщина). Ташкент: Вид-во літератури і мистецтва ім. Гафура Гуляма, 1972, 357 с.
14. Когут Г. Мікроінтерваліка – чи ті ж самі *до-ре-мі* ... ? // Українське музикознавство. Вип. 31. Київ, 2002. С. 193–205.
15. Костюк А. Г. Сприйняття мелодії: мелодичні параметри сприйняття музики: монографія. Київ : АН УРСР, ІМФЕ, 1988. 286 с.
16. Котляревський І.А. Музичні системи європейського мистецтвознавства. Київ: Музична Україна, 1983. 234 с.
17. Коханик І. Інтерпретація музичного стилю : безмежні можливості чи можливі межі? // Науковий вісник НМАУ. Вип. 95. Проблеми музичної інтерпретації. Київ, 2011. С.153-162.
18. Лисенко М. В. Характеристика музичних особливостей українських дум і пісень у виконанні кобзаря Вересая. Київ : Музична Україна, 1978. 95 с.
19. Ляшенко І. Національне та інтернаціональне в музиці. Київ: Наукова думка, 1991.
20. Олійник О. Г. Проблема реконструкції музично-інструментальної культури ранніх кочівників (на археологічних матеріалах із території України) // Українське мистецтвознавство. Матеріали, дослідження, рецензії. Київ : Вид-во ІМФЕ ім. М.Т. Рильського, 2004. С. 70–76.
21. Павлюченко С. Питання мелодики. Київ: Музична Україна, 1974. 89 с.
22. Сіненко О.О. Аналіз музичних творів. Практикум. Київ: Ліра-К. 2017. 112 с.
23. Сокальський П. Руська народна музика, російська і українська в її будові мелодичній і ритмічній і відмінності її від основ сучасної гармонічної музики / Пер. М. Хомичевського, післям. М. Гордійчука. Київ : Держ. Вид-во образотворчого мистецтва, 1959. 399 с.
24. Сокол О.В. Теорія музичної артикуляції. Одеса, ОКФА, 1996.304 с.
25. Соссюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики. Київ: Основи, 1998. 324 с.
26. Степурко В. І. Мистецька інтроверсія у творчості українських композиторів : монографія. Київ, 2019.

27. Сюта Б. Домінуючі принципи організації художньої цілісності в українських та польських музичних творах кінця ХХ ст. // Музична творчість 1970–1990-х років: параметри художньої цілісності Київ: Грамота, 2006. С. 147–216.
28. Хоткевич Г. Музичні інструменти українського народу / 2-га ред. Харків : Видавець Савчук О. О., 2012. 509 с.
29. Цалай-Якименко О. Музично-теоретична думка на Україні в ХVІІ ст. та праці М. Дилецького. // Українське музикознавство, 1971
30. Шип С. Музична форма: від звуку до стилю : навч. посібник. Київ : Заповіт, 1998. 368 с.
31. Шуміліна О. Музичний рукопис як об'єкт наукової інтерпретації // Науковий вісник НМАУ. Вип. 95. Проблеми музичної інтерпретації. Київ, 2011. С. 43–50.
32. Якуб'як Я. Аналіз музичних творів (Музичні форми). Тернопіль: АСТОН, 1999. Вип.1. 208 с.
33. Adler G. Umfang, Methode und Ziel der Musikwissenschaft. Leipzig, 1885.
34. Beard D., Gloag K. Musicology. The Key concept. London, New York : Rourledge, 2005.
35. Bukofzer Manfred F. Studies in medieval and Renaissance Music. London: J.M.Dent & Sons, Ltd. 1951.
36. Cook N. Music, imagination and culture. Oxford University Press, 1990. 243 p.
37. Dräger H. H. Musikwissenschaft // Universitas litterarum. Handbuch der Wissenschaftskunde. Berlin, 1955.
38. Hall D., Hess J. T. Perception of musical interval tuning // Music Perception. 1984. № 2. С. 166–195.
39. Lissa Z. Zur periodisierung der Musikgeschichte // Beiträge zur Musikgeschichte. 1960. № 2.
40. McLaren B. A brief History of Microtonality in the Twentieth Century // Xenharmonikon. Vol. 15. 1998. P. 57–110.
41. Minsky M. Frames for the Representating of the Knowledge. New York, 1972. 179 P.
42. Riemann H. Grundniss der Musikwissenschaft. Leipzig, 1908.
43. Riemann H. Geschichte der Musiktheorie im IX bis XIX Jahrhundert. Leipzig, 1898.
44. Sachs C. Historja instrumentów muzycznych. Krakow: PWM, 1975. 556 S.
45. Sachs C. Die Musik der alten Welt in Ost und West. Berlin : Musikverlag, 1968. 186 S.
46. Sachs C. Rhythm and Tempo: A Study of Music History. New York: Norton, 1953. 391 p.

47. Serafine M. L. et al. The cognitive reality of hierarchic structure in music // Music Perception. Sum. Vol. 6, 1989. P. 397–430.
48. Wiora W. Historische und systematische Musikforschung // Musikforschung. 1948. № 1.
49. Zinkiv I. Sacred functions of Ancient Chordophones in Spiritual Culture of Eurasian Peoples // Вісник Львівського університету ім. Івана Франка. Серія: Мистецтвознавство. Вип. 18. 2017. С. 149–159.

Інформаційні ресурси в інтернеті

Пошук текстів художніх творів та теоретичного матеріалу ведеться відповідно до тематики занять.

Технічне забезпечення

1. Нотні видання, що зберігаються у бібліотеці ЛНМА імені М. В. Лисенка.
2. Фоно- та відеоматеріали, CD та CD-програвачі Лабораторії звукозапису ЛНМА імені М. В. Лисенка.